

Sygn. akt IV U 396/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 5 lutego 2015 roku nr (...)

w sprawie M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę socjalną

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu M. B. rentę socjalną od dnia 01 stycznia 2015 roku na okres trzech lat.

Sygn. akt IV U 396/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 listopada 2015 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 5 lutego 2015 roku odmówił M. B. przyznania renty socjalnej. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że ubezpieczonemu nie przysługuje prawo do renty socjalnej z uwagi na to, że nie spełnia warunków określonych w ustawie z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej wobec stwierdzenia przez komisję lekarską orzeczeniem z dnia 30.01.2015 r., że nie jest całkowicie niezdolny do pracy jak tego wymaga ustawa.

Od powyższej decyzji odwołał się M. B. domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do renty socjalnej zarzucając, że stan psychiczny oraz społeczne funkcjonowanie - uzasadnia uznanie go za osobę całkowicie niezdolną do pracy.

W pisemnej odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że treść zaskarżonej decyzji o odmowie przyznania renty socjalnej pozostawała w zgodzie z dyspozycją art. 4 ustawy o rencie socjalnej z uwagi na fakt, że orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS odwołujący nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. B. urodził się w dniu(...) r. ukończył Szkołę (...) w B.. Dotychczas nie pracował. W okresie od 07.11.2008 r. do 31.12.2014 r. pobierał rentę socjalną. W dniu 26.11.2014 r. ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie prawa do renty socjalnej.

Po przeprowadzeniu badania podmiotowo-przedmiotowego oraz po analizie dokumentacji medycznej komisja lekarska w dniu 30.01.2015 r. podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika ZUS stwierdzające, iż ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Wobec niestwierdzenia u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 5 lutego 2015 roku odmówił M. B. przyznania renty socjalnej powołując jako podstawę rozstrzygnięcia dyspozycję art.4 ust.1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej.

dowód: wniosek z dnia 26.11.2014 r. –k. 38 ar czIII,

decyzja z dnia 05.02.2015 r. – k. 47 ar czIII.

W toku niniejszego postępowania sądowego u odwołującego się stwierdzono:

- zaburzenia zachowania i emocji,
- upośledzenie umysłowe lekkie/umiarkowane.

M. B. jest całkowicie niezdolny do pracy zarobkowej od daty ustania świadczeń tj. od 01.01.2015 r. na okres 3 lat. Obecny stan psychiczny i funkcjonowanie dają podstawę do uznania odwołującego za całkowicie niezdolnego do pracy nadal z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed 18 rokiem życia.

Odwołujący został zarejestrowany w PZP w 2006 r., leczony niesystematycznie z rozpoznaniem zaburzeń zachowania i emocji u osoby z obniżonym poziomem intelektu. odwołujący ukończył (...) zakwalifikowany do kształcenia specjalnego na podstawie orzeczenia Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w B. z dnia 26.04.2005 r. ze względu na stwierdzone upośledzenie w stopniu umiarkowanym. W czasie obecnego badania psychologicznego poza deficytem intelektualnym stwierdza się również zaburzenia zachowania i emocji. Od czasu poprzedniego orzekania nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia psychicznego i funkcjonowania odwołującego.

dowód: opinia sądowo-lekarska z dnia 08.09.2015 r. – k. 7-9 as,

W zakresie ustaleń faktycznych rozpoznawanej sprawy Sąd podzielił wnioski opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii, gdyż została w przekonujący sposób uzasadniona, a poza tym w rzeczowy sposób odnosi się do okoliczności niezbędnych dla ustalenia stanu zdrowia odwołującego. Przedmiotowa opinia została sporządzona przez biegłego posiadającego odpowiednią wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe. Opinia jest rzetelna i w pełni pozwala ustalić stan zdrowia odwołującego. Specjalista wydał opinię po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną oraz po osobistym badaniu odwołującego, a zatem posiadał kompleksowe informacje niezbędne do sformułowania wniosków.

Organ rentowy wniósł zarzuty do opinii biegłego psychiatry i wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej tego samego biegłego podnosząc, że odwołujący nigdy nie był hospitalizowany psychiatrycznie, a w dokumentacji z leczenia psychiatrycznego brak informacji o ewentualnych zaburzeniach psychotycznych czy MTS oraz psychodegradacji. Sąd oddalił ten wniosek dowodowy uznając, że organ rentowy nie podniósł żadnych merytorycznych zarzutów do opinii biegłego mając na uwadze, że odwołujący w okresie od 07.11.2008 r. do 31.12.2014 r. pobierał rentę socjalną i nie nastąpiła poprawa jego stanu zdrowia.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto ich nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.4 ust.1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej (Dz.U. Nr 135, poz.1268 ze zmianami), renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Zgodnie z ust.2 powyższego artykułu osobie, która spełnia warunki określone w ust.1 przysługuje:

- 1) renta socjalna stała – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
- 2) renta socjalna okresowa- jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Poprzez dyspozycję art.15 ustawy o rencie socjalnej ustawodawca w ramach oceny czy spełnione zostały przesłanki do przyznania renty socjalnej do nakazał odpowiednio stosować art.12-14 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, które zawierają legalne definicje całkowitej i częściowej niezdolności do pracy. Mianowicie, przepis art.12 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za całkowicie niezdolnego do pracy uznaje osobę, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Z kolei przepis art.12 ust.3 ustawy za częściowo niezdolną do pracy uznaje osobę, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle jednoznacznych wniosków opinii biegłego psychiatry stan zdrowia czyni M. B. nadal całkowicie niezdolnym do pracy okresowo od 01.01.2015 r. na okres 3 lat. Nie stwierdzono poprawy stanu zdrowia. Obecnie z powodu zaburzeń zachowania i emocji oraz upośledzenia umysłowego na poziomie lekkie/umiarkowane odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy. Obecny stan psychiczny i funkcjonowanie dają podstawę do uznania odwołującego za całkowicie niezdolnego do pracy nadal z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed 18 rokiem życia.

Mając powyższe na uwadze Sąd zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 05.02.2015 r. i przyznał odwołującemu prawo do renty socjalnej od dnia 01.01.2015 r. na okres 3 lat.

Podstawę procesową rozstrzygnięcia stanowił art. 477¹⁴§ 2 k..pc.